

Átala setan av vikari

— Lærarafelagið krevur, at útbúgvandi fólk verður sett í vikarstørvini. Landsskúlafyririting vil gera undantøk, so leingi læraratrot er

Landsskúlafyriritingin hevur brúkt heimildina í fólkskúlalógini at víkja frá lógargreinini um, at undirvísarar í skúlanum skulu hava læraraútbúgving. Og hetta hevur landsskúlaráðið góðtikið. Hetta er hent í sambandi við eina vikarsetan í Hvalba. Oddagreinin í seinasta Skúlablaðnum er um vikarsetanir. Har verður setanin í Hvalba nevnd sum dømi um, at fólk uttan læraraútbúgving hevur fingið starv, hóast umsóknarar við útbúgving vóru til starvið. Sambært oddagreinini er Lærarafelagið misnøgt við hesa setan. Felagið krevur, at lógin um, at undirvísarar skulu hava útbúgving, verður

hildin, skrivur formaður felagsins, Marita Petersen, í oddagreinini í Skúlablaðnum.

Marita Petersen skrivur, at longu í vár hevði Lærarafelagið varhugan av, at tað í ár fóru at vera nógvir umsóknarar til vikarstørvini, av tí at tað eru so nógvir nýútbúnaðir lærarar og so fá leys størv. Ti skrivaði felagið til landsskúlafyriritingina um at minna skúlanevndirnar á at lýsa øll vikarstørv leys og at seta útbúgvandi fólk í tann mun, umsóknarar vóru til størvini.

Kann víkja frá

Tað eru skúlanevndirnar, sum seta vikararnar. Vikarurin í Hvalba er settur sambært meirilutaavgerð í skúlanevndini har.

Ludvig Petersen, landsskúlastjóri, sigur í eini viðmerking, at tað er rætt, at fólkskúlalógin ásetir, at undirvísarar skulu hava útbúgving. Men hon sigur eisini, at landsskúlaráðið í serligum viðurskiptum kann gera frávik frá hesi reglu. Og tað er júst tað, sum er hent viðvíkjandi

setanini í Hvalba.

Landsskúlafyriritingin kann krevja eina skúlanevndaravgerð um vikarsetan broytta. Men tað helt hon ikki, hóast áheitan frá Lærarafelagnum, vera rætt í hesum forin-um. Av trimum orsøkum, sigur Ludvig Petersen.

Í fyrsta lagi er talan um eitt fólk, sum hevur starvast sum ársvikarur í minst sjei ár og sjúkavikarur í tvey. Pláss var fyri øllum teimum læraralærdum, sum søktu starvið í Hvalba, aðrastaðni í landinum. Landsskúlafyriritingin metti tað vera skeiðt, tá hugsað verður um heildina, at koyra tann roynda vikarin í Hvalba frá fyrri at geva einum læraralærdum starvið og síðani seta ein

møguliga óroyndan vikarur í starvið, sum hesin læraralærdi kundi fingið í staðin fyrri starvið í Hvalba. Í øðrum lagi kundi tað havt órogvandi ávirkan á starvið í Hvalbiar skúla, um eitt fólk, sum hevur starvast har í so nógv ár, knappliga verður skift út við eitt fremmant.

Og í triðja lagi hevur landsskúlafyriritingin skyldur móttvegis einum fólki, sum í mong ár hevur verið gott at heiti á, tá tað hevur vantað fólk at

undirvísa.

Viðhald frá ráðnum

Ti hevur landsskúlafyriritingin ikki talað at avgerðini hjá skúlanevndini í Hvalba, sigur landsskúlastjóri.

— Eg taki undir við, at tey, sum undirvísa í fólkskúlanum, skulu hava læraraútbúgving.

Men vit noyðast at gera undantøk, so leingi vit ikki hava nóg mikið av lærarum, sigur Ludvig Petersen.

Tá Lærarafelagið frætti, at fyriritingin góðtók setanina í Hvalba, legði tað málið fyrri landsskúlaráðið. Ráðið viðgjörði málið mánadagin og tað hevur boðað fyriritingini frá, at tað heldur, at ikki ber annað til enn at góðtaka umrøddu vikarsetan fyrri skúlaárið 1981/82.

Samstundis heitir landsskúlaráðið á fyriritingina um at gera eitt uppskot til reglugerð um vikarsetanir sambært nýggju fólkskúlalógini.

Hetta uppskotið er gjørt, upplýsir Ludvig Petersen. Men tað er ikki liðugt viðgjört enn og klárt at senda landsskúlaráðnum.

brúkarateigurin

Klaga um nýggjar bilar

Brúkarafelagið fær ikki so fáar klagur um bilkeyp og verkstaðsrokningar. Klagað verður eisini um nýggjar bilar. Vanliga er brúkarin illa fyrri í slíkum forum, tí hann hevur ikki móguleika at kanna, um bilurin, hann keypir, er í lagi, ella um arbeiðið, verkstaðið skrivur á rokningina, veruliga er gjørt.

Men brúkarin hevur tó ávís rættindi. Um hetta sigur Brúkarafelagið:

Tá ið brúkarin keypir eina vøru, eigur hann altíð at kanna vøruna, áðrenn hann fer til hús við henni. Hetta hevur hann skyldu til. Sølumaðurin hevur harafturimóti skyldu til at taka aftur eina vøru, ið hevur brek, sum ikki kundu siggjast, tá vøran varð keypt, og hevur hann eisini skyldu til at ansa eftir, at tær vørur, sum hann selur, eru í lagi.

Ein vøra, ið kann volda vanliga brúkararum stórar trupuleikar, er bilurin. Vanligi brúkarin hevur ikki móguleika at kanna bilin gjølla, áðrenn hann keypir hann, enn minni hevur hann móguleika at kanna, um verkstaðararbeiðið er gjørt, sum tað skal. Brúkarin má her lita á, at solumaðurin ikki selur annað enn eina fyrsta floks vøru, og at mekanikarin ger eitt dygdargott arbeiði. Klagurnar, vit fáa um bilar, eru ikki fáar. Klagað verður um viðlíkahaldsrokningar, um nýggjar bilar, ið eru

rustaðir, ið leka um hurðar ella rútar o.s.fr.

Keypilógin sigur greitt, nær ein hevur krav uppá, at ein handil gongur aftur, men tað er ikki altíð líka lætt at fáa handilin at ganga aftur, tá keypsáttmálin er undirskrivaður.

Vit hava fyrr rátt fólki til at tekna limaskap í FDM (adressan her í Føroyum er: Vipuvegur 1 í Havn) áðrenn tey keypa sær bil, og fara nú at gera tað einaferð enn, tí har fæst, um neyðugt, serken hjálp.

Brúkarafelagið er ikki ført fyrri at veita nakra munagóða hjálp í bilmálum, men vit vilja ráða til, at tann, ið ætlar at keypa sær ein bil, hevur onkran bilkønan við sær, sum kann kanna bilin, áðrenn stóða verður tikin til keypið. Hetta er ikki minst neyðugt, tá talan er um ein brúktan bil. Á Føta-skrivstovu fæst at vita, hvussu gamalt bilurin er.

Metár í P/f

1981 verður metár í stovnan av partafeløgum. Higartil eru longu 68 feløg skrásett. Eitt stórt tal samanborið við töluni fyrri árin frammanundan. Alt árið 1980 blivu 44 partafeløg skrásett, í 1979 45, í 1978 36, í 1977 56, í 1976 25 og í 1975 vórðu 22 partafeløg sett á stovn í Føroyum.

Nú eru 685 partafeløg í landinum. Í 1980 vaks talið úr 574 í 617 við tað, at samstundis sum 44 nýggj feløg komu, blivu 11 onnur avtíkin. Hetta talið er stórt samanborið við onnur ár. Bert

eina ferð síðani 1970 hevur tað verið størri. Tað var í 1975, tá 17 feløg góvust. Annars hevur talið ligið úr 7 í 1974 niður í 101 1972.

Talið av kommanditfeløgum er hinvegin steðgað á 41. Hetta kemst av, sambært Árbog for Færoerne 1980, at skattingin av slíkum feløgum er broytt. Fyrr var tað so, at kommanditistarnir bert skattaðu av teimum pengum, teir fingur utgoldnar frá felagnum. Hetta er broytt soleiðis, at nú galda somu reglur fyrri kommanditfeløg og partafeløg.

Tað er ringt at siga við vissu, nær onki trot verður á lærarum í landinum. Men um eini trý ella fyra ár vera ikki so nógvir vikarar, sum nú, metir landsskúlastjóri, Ludvig Petersen. Í hvussu so er fer ikki at ganga heilt long tíð, tí á landsskúlafyriritingini eru tey so smátt farin at hugsa um, hvussu tilgongdin til Lærarskúlan kann avmarkast eitt sindur meira enn nú verður gjørt, so lærarar ikki fara at ganga arbeiðsleysir í framtíðini. Í ár útskrivaði Lærarskúlin 40 lærarar.